

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2534/2020
25.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душко Аврамов, адвокат из ..., против туженог „ОТР банка Србија“ а.д., Београд, чији је пуномоћник Јован Алексић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 831/20 од 17.06.2020. године, у седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 831/20 од 17.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 115/19 од 04.12.2019. године, ставом првим изреке, одлучено је да се делимично усваја тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке, поништено је као незаконито решење "Societe Generale banka Srbija" а.д. Београд бр. .. од 13.02.2019. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. ../18 од 25.09.2018. године, па је обавезан тужени да тужиоца врати на рад на послове који одговарају његовој стручној спреми. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражено да тужени врати тужиоца на послове „стручни сарадник за рад са становништвом“ у Експозитури Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 87.100,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда Новом Саду Гж1 831/20 од 17.06.2020. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Зрењанину П1 115/2019 од 04.12.2019. године, у делу којим је обавезана тужена да тужиоца врати на послове који одговарају његовој стручној спреми и тужбу, у том делу, одбачена. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда у преосталом, усвајајућем делу, и одбијен захтев тужиоца да се поништи као незаконито решење туженог бр. .. од 13.02.2019. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. ../18 од 25.09.2018. године и обавезе тужени да тужиоца врати на рад, те да му накнади трошкове поступка у износу од 87.000,00 динара, са затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове поступка у износу од

103.500,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова састава одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је доставила одговор на ревизију тужиоца.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ... 87/18), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревидент у ревизији указује да су у другостепеној пресуди о битним чињеницама наведени нејасни и противречни разлози и да о битним чињеницама постоје противречности између онога што се у разлозима другостепене пресуде наводи о садржини исправа, записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника са изведеним доказима, што је садржај битне повреде одредаба парничног поступка прописане одредбом члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Међутим, та битна повреда одредаба парничног поступка није разлог због кога ревизија може да се изјави, сходно одредби члана 407. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код тужене обављао послове менаџера Експозитуре у ... до 2014. године, када му је, решењем, отказан уговор о раду. То решење је правноснажном судском одлуком поништено а тужена је обавезана да тужиоца врати на рад. Поступајући по тој одлуци, тужена је тужиоца вратила на рад и дана 25.09.2018. године и са њим закључила уговор о раду на основу кога је тужилац распоређен на радно место стручног сарадника за рад са становништвом. Међутим, тужилац није радио са клијентима и није имао конкретна задужења. На основу решења туженог број .. од 13.02.2019. године, тужиоцу је отказан уговор о раду број ../18 од 25.09.2018. године, зато што је спавао на радном месту у експозитури банке у ... и то: дана 27.11.2018. године у периоду од 13,52 – 14,19 часова; дана 28.11.2018. године у периоду од 14,37 – 14,45 часова; дана 29.11.2018. године у периоду од 13,39 – 13,52 часова; дана 22.01.2019. године у периоду од 13,34 – 14,02 часова; дана 24.01.2019. године у периоду 12,19 – 12,44 часова, што представља непоштовање радне дисциплине прописане одредбом члана 54. став 2. тачка 10. Правилника о раду банке (ако је запослени затечен у радњи неприличног седења или спавања на радном месту) и отказни разлог у смислу одредбе члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 895/18). Дана 05.02.2019. године, тужиоцу је уручено упозорење број .. од 04.02.2019. године, у коме је наведено да је он спавао на радном месту у дане и сате наведене у решењу о отказу уговора о раду, па је тужилац позван да се у року од осам дана од дана пријема тог упозорења изјасни о наводима достављањем писаног изјашњења, а поучен је да уз изјашњење може, у истом року, да приложи и мишљење синдиката чији је члан, у смислу одредбе члана 181. Закона о раду. Тужиоцу су упозорење уручили управник експозитуре, регионални директор туженог и старији ХР бизнис партнер, који код туженог води сектор за рад са

становништвом, па је том приликом тужилац затечен да спава на свом радном месту. У писаном изјашњењу које је достављено послодавцу 12.02.2019. године, тужилац је негирао „спавање“, објашњавајући да се ради о „пасивности“, тако што због дугогодишње хипертензије користи прописане лекове „tritase“ и „porvasc“, услед чијег дејства долази до опуштања и поспаности уз обарање концентрације. Вештачењем од стране судског вештака за област психијатрије и неурологије је утврђено да здравствено стање тужиоца и узимање лекова „tritase“ и „porvasc“ нису утицали на његову радну способност и нису имали за последицу смањење концентрације и поспаности. Правилником о раду туженог је, у одредби члана 54. став 2. тачка 10. предвиђено да се под непоштовањем радне дисциплине у смислу тог Правилника сматра, између осталог, случај ако је запослени затечен у радњи неприличног седења или спавања на радном месту.

Код утврђеног чињеничног стања, правилно је, по оцени Врховног касационог суда, другостепени суд преиначио првостепену пресуду у усвајајућем делу и одбио тужбени захтев тужиоца којим је он тражио да суд поништи, као незаконито, решење туженог број .. од 13.02.2019. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број ../18 од 25.09.2018. године и обавезе туженог да тужиоца врати на рад, у ситуацији када је првостепени суд, изведеним доказима, утврдио да тужилац јесте спавао на радном месту у време наведено у побијаном решењу о отказу уговора о раду.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 95/18), прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Правилник о раду туженог у одредби члана 54. став 2. тачка 10. предвиђа да се под непоштовањем радне дисциплине у смислу тог Правилника сматрају случајеви ако је запослени затечен у радњи неприличног седења или спавања на радном месту.

Пошто је тужилац спавао на радном месту у време које је, како у упозорењу, тако и у решењу којим му је отказан уговор о раду, наведено као време када је тужилац спавао, а да за то није постојао објективан разлог, следи да тужилац није поштовао радну дисциплину прописану Пословником туженог, као послодавца, имајући у виду да је тужени својим Пословником као непоштовање радне дисциплине предвидео описану ситуацију спавања на радном месту. У тој ситуацији следи да је побијано решење којим је тужиоцу отказан уговор о раду, законито, што значи да тужена није дужна да тужиоца врати на рад, јер такву дужност има само ако суд, у току поступка, утврди да је запосленом престао радни однос без правног основа, сходно одредби члана 191. став 1. Закона о раду, што овде није случај.

Наводима ревизије тужиоца о томе да он није затечен да спава на радном месту у време које се наводи у решењу о отказу уговора о раду, већ да тужена своје тврдње о кршењу радне дисциплине од стране тужиоца заснива на фотографијама снимака са сигурносних камера, не доводи се у сумњу правилност побијане пресуде. Првостепени суд је, изведеним доказима, утврдио да тужилац јесте спавао на радном месту у време наведено у побијаном решењу о отказу уговора о раду, а такво понашање представља непоштовање радне дисциплине прописане актом послодавца, што је разлог због кога послодавац може да откаже уговор о раду запосленом, сходно цитираној одредби члана

179. став 3. тачка 8. Закона о раду, на који се тужена позвала при одлучивању побијаном одлуком. То значи да је побијано решење о отказу уговора о раду законито, па тужилац неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео у смислу одредбе члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**